

[Eva Møller]

bl.a. på et projekt, som er sat i gang på Dansk Arbejdsgiverforenings ejendom Bøgehøj, hvor man netop ser på de problemer, der findes for kvinder inden for erhvervslivet.

Men hvis vi skal se på den overordnede målsætning om at søge at fremme ligestillingen for mænd og kvinder også inden for forskningen, er det konservative folkeparti positivt indstillet på dette område og vil gerne medvirke til et udvalgsarbejde herom.

Bente Nielsen (V):

Da mit partis ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne knytte et par kommentarer til forslaget.

Som nævnt af forslagsstillerne ved fremsættelsen i sidste samling har der i de seneste år fundet en vældig ekspansion sted inden for kvindeforskningen, en udvikling, som også venstre hilser med tilfredshed, og som vi naturligvis gerne ser fortsætter. Vi finder derimod ikke umiddelbart tiden inde til at oprette nye centre og nedsætte flere udvalg.

Venstre må derfor afvise forslaget, som det foreligger, men vi ser meget gerne, at vi i forskningsudvalget får en nærmere drøftelse af kvindeforskningens særlige problemer samt en drøftelse af, hvorledes rekrutteringen og tilgangen af kvinderne til forskningen generelt kan tilgodeses.

Ingerlise Koefoed (SF):

Dette forslag skal opfattes som et forsøg på at skabe rammer om en meget nødvendig udbygning af kvindeforskningen på alle niveauer. Det er selvfølgelig også et forsøg på at sikre, at den kvindeforskning, der allerede findes, ikke bliver et meget hurtigt offer for de besparelser, der sker på forskningsområdet, uanset hvad undervisningsministeren så mener om forskningsbevillingerne.

Hvis vi f.eks. ser på et område som Kvindefo, som fru Mette Groes også nævnte, kvindeforskningsinstituttet, så hviler dets økonomi på et meget spinkelt grundlag. Pengene kommer først og fremmest over bevillinger i forbindelse med den årlige udlodning af tipsmidlerne. Jeg synes ikke, at det er nogen dårlig idé, at man, når noget er nyt, i en forsøgsperiode bruger tipsmidlerne til støtte, men når så tingene viser sig at fungere og

fungere godt, sådan som Kvindefo gør, bør de ikke længere skulle svæve i den stadige usikkerhed. Der bør faste årlige bevillinger til på finansloven, og jeg tror netop, at man i Kvindefo i denne tid ser meget frem til den dag, da man ved, at man får lov til fortsat at eksistere og fortsætte det dygtige arbejde, man gør.

Og som Kvindefo har det, sådan har en hel del af de andre områder det jo også, områder, som er centre for kvindeforskning eller for indsamling af dokumentation om kvinders liv og virkelighed. F.eks. er der i Århus et kvindemuseum under opbygning. Det bygges op på jobskabelsesordningen, og det er også helt fint, at man kan bruge jobskabelsesordningen på den måde, men når jobskabelsesordningen ikke længere kan bruges, og når den første entusiasme er overstået, vil det nok blive svært for kvindemuseet at fungere videre, hvis man ikke får sikret, at det kommer ind under museumsloven, og at det får nogle faste årlige bevillinger, gerne fra amtet, gerne fra staten.

Så kan man spørge sig selv, om kvindeforskning da er mere vigtig nu, end den altid har været. Det mener jeg sådan set ikke den er, men man må jo erkende, at det først er i dette århundrede og vel allermost i de sidste 20-30 år, at kvinderne er blevet synlige uden for de hjemlige sfærer. I historiebøgerne fandtes de indtil for ganske nylig kun som dem, der sad og strikkede under guillotinen, eller som dem, der vistnok trak i snorene bag ved det hele, sådan som man altid har billedt kvinder ind at de fungerede bedst. Hvor er kvinden, spurgte man, og så vidste vi alle sammen, at hun var et eller andet sted, som man ikke talte så meget om i pæne selskaber.

Da der for nylig, for nogle år siden, udkom en dansk kunsthistorie fra vor tid eller fra tiden op til vor tid, var den bedste af Skagensmalerne, Anna Ancher, fuldstændig glemt. Hun kom da heldigvis med i 2. udgave.

Et så vigtigt område som seksualforskningen har i mange, mange år været et mandsområde. Mænd har vidst, hvordan kvinder føltes, hvordan det var for kvinder i puberteten, hvordan det var for dem i klimakteriet. Færdigt arbejde, de vidste alt om det.

Lige nu er det vel ved at være endnu mere aktuelt med synliggørelse og med medvirken af kvinder. Der er talt om det tidligere i dag